

§ 8.

Naar en Slave ægter en fri Kvinde, saa skal Børnene, som fødes af dette Ægteffab, af hvad Køn de endog ere, være frie ligesom deres Moder; derimod skal de Børn, som har en fri Mand til Fader og en Slavinde til Moder, være Slaver ligesom deres Moder.

§ 9.

Saa snart en Slave efter indhentet tilstrækkelig Underviisning antager den Christelige Religion, skal han i alle Dvelfer og Rettigheder, som angaae Guds-Tjenesten, holdes og ansees som en Christen, og naar han ved Døden afgaaer med Christelig Brug og Stikke bestædes til Jorden. Men de, som døde forinden de have bekjendt sig til Christendommen, skal om Natten i al Stilhed begraves udenfor Kirkegaarden.

§ 10.

Ingen Slave skal være tilladt at føre noget Gevær, end ikke engang en stor Stok, og skal Geværet tilfalde den, som dermed antræffer Slaven, men Slaven derfor paalægges en følelig Legemsstraf.

Dog undtages de fra dette Forbud, som dertil af deres Huusbonder eller Giere i Besynderlighed befales og befuldmægtiges, hvilke i saadant Fald til Bepiis maae have en skriftlig Befaling fra deres Huusbonder eller et bekjendt Tegn at forevise.

§ 11.

Slaver, som tilhøre adskillige Huusbonder, forbydes under hvad Forevendinger det være maatte til Bryllupper eller andre Solenniteter at forsamle sig enten ved Dag eller Nat, det være sig enten i deres Huusbonders Baaninger eller andensteds, langt mindre paa Marken eller alfare Landeveie, og allermindst paa afliggende Steder, og skal de Slaver, som forsee sig mod dette Forbud, første Gang pidskes og brændemærkes, men saafremt de oftere herimod forløbe sig, skal de efter Besindende ansees med Livs-Straf, allerhelst naar dertil kommer saadanne Omstændigheder, som formere Forbrydelsen, hvilket til Dommerens Skjønksomhed og Kjendelse overlades. Alle Børes Underfaattere befales hermed at anholde og heste de Slaver, som handle imod denne Lov, og bliver samtlige Indvaanere dertil befuldmægtigede

og autoriserede, omendsskjønt de ikke ere bestalte eller Rettens Betjente og uagtet ingen Dom Slaverne er overgaaen.

§ 12.

De Huusbonder og Giere, som kan overbevises at have tilladt eller seet igjennem Tingre med saadanne Forsamlinger, hvori andre Slaver med deres egne have været nærværende, skal dømmes til af egen Formue at erstatte den Skade, som deres Naboe derved er tilføiet, og derhos betale i Straf for første Gang 10 Rd. og for anden Gang 20 Rd.

§ 13.

Alle Slaver forbydes under hvad Forevending det være maa, ja ikke engang med deres Herres Tilladelse, at sælge Sukker-Rør; den Slave, som saadant begaaer, skal pidskes; men Huusbonden eller Gieren, som har tilladt det, og den, som har kjøbt Sukker-Røerne, skal bøde 4 Rd.

§ 14.

Det forbydes og Slaverne uden deres Huusbonders og Gieres besynderlige Tilladelse paa offentlige Markeder eller i Husene at sælge eller tilkjøbs at bringe nogen Slags Vare eller Frugter, Haugevarter, Brændeveed, Fæ, eller andre til Plantagernes og Bærternes Drift eller til Huusholdningen fornødne Dyr, og skal alt slikt, som af dennem sælges uden deres Huusbonders udtryffelige Tilladelse, som enten ved en Seddel eller andet bekjendt Tegn maa bevises, kunde igjensaldes uden Kjøbsummens Erstatning, og Kjøberen desuden med en Straf af 8 Mark ansees.

§ 15.

Til hvilken Ende af Bedkommende paa ethvert Marked 2 Personer skal bestiftes, som skal undersøge de Vare og Victualier, som af Slaverne bringes, samt deres Huusbonders Tegn og Sedler.

§ 16.

Alle Indvaanere paa Cylandene skal have Magt og Rettighed at anholde alt det, som af Slaverne frembringes uden fornævnte deres Huusbonders bekjendte Tegn og Seddel, og skal de fra Slaverne saaledes borttagne Ting enten strax tilbageleveres deres Huusbonder, eller om deres Boliger ere saa langt fralig-